

BĄDŹ TYM, KIM JESTEŚ

Tekst biblijny: 2 P 1,3-4.10-11

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie, że wszystko, czego potrzebujemy do życia i pobożności, jest dostępne dzięki darowi mocy Bożej.

Odczucie: Doświadczenie pewności biorącej się z poznania tajemnicy sukcesu w chrześcijańskim życiu gwarantującej przyjęcie do wiecznego królestwa Chrystusa.

Działanie: Umacnianie naszego powołania i wybrania przez utwierdzanie się w chrześcijańskich zaletach.

Plan nauczania

I. Poznanie: Tajemnica powodzenia w chrześcijańskim życiu.

A. Jak wielkie i cenne Boże obietnice wiążą się z unikaniem zepsucia świata w pożądliwościach?

B. Jak chrześcijańskie zalety są powiązane ze sobą nawzajem tworząc „drabinę”, po której wspinamy się, stając się efektywnymi w poznaniu Pana Jezusa Chrystusa?

II. Odczucie: Znajdowanie pewności życia wiecznego.

A. Jak Piotr opisuje proces znajdowania pewności otrzymania życia wiecznego?

B. Dlaczego Piotr wzywa do gorliwości, by uczynić nasze powołanie i wybranie pewnym?

III. Działanie: Zyskanie poznania Jezusa Chrystusa.

A. Jak Piotr opisuje to, co możemy zrobić, by uzyskać poznanie Tego, który nas powołał, jako środek służący przyjęciu wszystkiego, czego potrzebujemy do życia i pobożności?

B. Jakie skutki, według Piotra, będzie miało umacnianie naszego powołania i wybrania?

Podsumowanie: Piotr wskazuje środki, dzięki którym wierzący może być pewny, iż umacnia swoje powołanie i wybranie oraz nie potknie się nigdy i będzie miał „szeroko otwarte wejście do wiekuistego Królestwa Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa” (2 P 1,10-11).

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 2 P 1,2-4

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Możliwe jest stać się uczestnikiem boskiej natury i żyjąc na tym świecie uniknąć zepsucia, którego źródłem są złe pragnienia. Możliwe jest osiągnięcie pewności powodzenia w chrześcijańskim życiu i przyjęcia do wiecznego królestwa naszego Pana.

W tekście przewodnim Piotr mówi nam, jak możemy to wszystko osiągnąć. Musimy posiadać efektywne i produktywne poznanie Boga i Jezusa Chrystusa, który nas powołał do naśladowania Jego świętości (por. z 1 P 1,16-16). Po opisanu drabiny chrześcijańskich zalet Piotr mówi: „Jeśli je bowiem posiadacie i one się pomnażają, to nie dopuszczą do tego, abyście byli bezczynni i bezużyteczni w poznaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa” (2 P 1,8). Dzięki mocy Bożej dostępnej przez cenne obietnice Słowa Bożego Bóg pozwala nam stać się uczestnikami boskiej natury i uniknąć zepsucia właściwego naszej przyrodzonej naturze. W ten sposób przygotowuje nas do życia wiecznego.

Tylko dla nauczyciela: Ważne jest, by właściwie osadzić ten fragment w biblijnym kontekście, aby uczestnicy lekcji nie doszli do wniosku, iż wzywa on do wspinania się po drabinie chrześcijańskich zalet szczebel po szczeblu, aż osiągną sukces dzięki własnym wysiłkom. Choć prawdą jest, że Piotr mówi: „dołóżcie wszelkich starań i uzupełniajcie” (2 P 1,5), to jednak nie zachęca swoich adresatów, by usiłowali wspinąć się po drabinie zdani na własne siły czy sądzili, iż Bóg przypisuje im jakiegokolwiek zasługi w oparciu o ich starania. Piotr rozpoczyna wywód w w. 3 przypominając adresatom: „Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności”. Następnie dodaje, że to dzięki chwale i dobroci Boga „daruwane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury” (2 P 1,4) i uniknęli skażenia na tym świecie. Wszelkie dobro jest darem Boga, ale musimy użyć władzy wyboru, by gorliwie umacniać nasze powołanie i wybranie (1 P 1,10).

Wstępne zadanie i dyskusja: Przeczytajcie razem 2 P 1,2-4. Omówcie środki ustanowione przez Boga służące osiągnięciu duchowego zwycięstwa.

Etap 2 - Badanie

Komentarz biblijny

I. Centralność Jezusa Chrystusa (przeczytaj 2 P 1,1-2).

Rozpoczynając swój drugi list (2 P 3,1) Piotr kontynuuje podkreślanie centralnej roli Jezusa Chrystusa, którą przedstawił w pierwszym liście. W pierwszych 15 wersetach, które będziemy studiować w tym tygodniu, występuje sześć bezpośrednich nawiązań do Jezusa Chrystusa, zazwyczaj jako Pana albo jako Boga, a ponadto wiele innych nawiązań do Niego przez użycie zaimków osobowych. W w. 1 grecka konstrukcja gramatyczna jednoznacznie świadczy, że Jezus został nazwany naszym Bogiem i Zbawicielem. W w. 2.8.11.14 Jezus jest nazwany Panem. We wszystkich tych wersetach poza 2 jest nazwany Jezusem Chrystusem czyli Jezusem Mesjaszem. W w. 11 jest nazwany naszym Panem i Zbawicielem. Z pewnością Piotr miał Chrystocentryczne nastawienie i pragnął przekazać właśnie takie przesłanie

swoim adresatom. Z dumą nosił imię nadane mu przez Jezusa: Szymon Piotr („kamień”), jako sługa i apostoł Jezusa Chrystusa (w. 1).

Do przemyślenia: Jakie aspekty osoby i dzieła Jezusa są szczególnie ważne dla ciebie? W jaki sposób może się On stać centrum twojego codziennego życia?

II. Dar łaski Bożej (przeczytaj 2 P 1,3-4).

Wszystko, czego potrzebujemy do życia i pobożności, zostało nam dane w mocy Bożej przez poznanie Tego, który nas powołał przez własną chwałę i dobroć (cnotę). Według w. 2 łaska i pokój zostały nam dane w obfitości przez poznanie naszego Boga i Pana, Jezusa Chrystusa. Według w. 8 powinniśmy wystrzegać się beczynności i bezużyteczności w poznaniu naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Piotr wzywa nas także, byśmy wzrastali w łasce i poznaniu naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Wydaje się, że według Piotra poznanie Jezusa Chrystusa jako Pana i Zbawiciela jest kluczem do naszego skutecznego wzrastania jako chrześcijan. Bóg dał nam także bardzo wielkie i cenne obietnice. Wierząc w te obietnice możemy się stać uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie pociągają za sobą grzeszne pragnienia naszej upadłej natury. W Bożej obietnicy jest moc (Rz 4,21).

Do przemyślenia: W jaki sposób łaska i moc Boga przez Jezusa Chrystusa objawiają się w twoim codziennym życiu? Jak doświadczyłeś mocy danej w Bożych obietnicach?

III. Drabina chrześcijańskich zalet (przeczytaj 2 P 1,5-11).

Piotr wskazuje tu cechy, jakie chrześcijanin musi pozyskać i praktykować, aby być czynnymi i skutecznym w poznaniu Pana Jezusa Chrystusa. Ci, którzy pamiętają, że zostali oczyszczeni z grzechów (w. 9) i gorliwie pragną umocnić swoje powołanie i wybranie (w. 10), będą rozwijać coraz pełniej te cechy (w. 8). Dzięki temu będą mogli mieć pewność, że nigdy się nie potkną (w. 10) i będą mieli „szeroko otwarte wejście do wiekuistego Królestwa Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa” (w. 11). Zachęć uczestników lekcji, by omówili te cechy. Omówcie powiązania między nimi tworzące „drabinę” wiodącą wzwyż ku rozwojowi.

Do przemyślenia: W jakim stopniu zalety wymienione przez Piotra objawiają się w twoim codziennym życiu? Czy zalety te rozwijają się w tobie, czy raczej stoisz w miejscu pod tym względem?

Pytania do dyskusji:

1. Jak lista zalet podana przez Piotra ma się do opisu owocu Ducha Świętego według apostoła Pawła w Ga 5,22-23? W jaki sposób możemy być przykładem tych cech jako wzrastający chrześcijanie?
2. Co Piotr miał na myśli mówiąc o „tym ciełe” (1 P 1,13)? Por. 2 Kor 5,1-4. Co ten werset mówi o jego poglądzie na ludzką naturę?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Niektórzy adwentyści dnia siódmego wierzą, że przed końcem świata pewna grupa wierzących osiągnie poziom absolutnej doskonałości. Inni wierzą, że doskonałość, która ma być osiągnięta, jest relatywna, a mianowicie dotyczy dojrzałości w wierze i praktyce, a nie absolutnej doskonałości. O wezwaniu Chrystusa do doskonałości w Mt 5,48 Ellen G. White napisała: „Szafując dobrze powierzonym dobrem, możemy w swym otoczeniu być tak doskonałymi, jak Bóg w swoim” (Ellen G. White, *Nauki z Góry Błogosławienia*, Warszawa 1998, wyd. IV, s. 75). To stwierdzenie sugeruje, że chodzi o doskonałość relatywną - doskonałość moralnego charakteru (zob. Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. IV, s. 211-212). Tak czy inaczej dobrze jest nie popadać w skrajności. Nic w 2 P 1,8-11 nie sugeruje absolutnej doskonałości, a jedynie zwycięstwo i pewność. Trzymajmy się tego, co mówi sam tekst.

Pytania do przemyślenia:

1. Jakie biblijne obietnice są dla ciebie dużą pomocą w walce z zepsuciem w świecie spowodowanym złymi pragnieniami?
2. Gdzie znajdujesz się na drabinie chrześcijańskich zalet? W jaki sposób nadal wzrastasz?

Zadanie: Przeczytajcie razem 2 P 1,8-11. Omówcie, co wynika (zgodnie z w. 8-9) z posiadania cech wymienionych w w. 5-7, a co z ich braku. Dlaczego ważne jest, byśmy gorliwie starali się umocnić nasze powołanie i wybranie?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Istnieje delikatna równowaga między pewnością zbawienia a zarozumiałością. Ellen G. White ostrzega nas: „Tym, którzy przyjmują Chrystusa i w porywie pierwszej ufności twierdzą: »Jestem zbawiony« — grozi niebezpieczeństwo zdania się wyłącznie na własne siły. Tracą z oczu własną słabość i bezustanną potrzebę siły Bożej. Ap. Paweł napomina nas: »A tak, kto mniema, że stoi, niech baczy, aby nie upadł« (1 Kor 10,12). Będziemy bezpieczni, jeżeli nigdy nie będziemy ufać własnemu »ja«, ale okażemy całkowite zaufanie Chrystusowi” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. IV, s. 96).

Zadanie: Przeprowadź w klasie anonimową ankietę w celu ustalenia, (1) jak wielu z was ma pewność zbawienia i (2) jak rozumiecie podstawę tej pewności (albo jej braku). Omówcie wspólnie wyniki ankiety.